

L'ESTUPIDESA

Diu Albert Einstein: “Hi ha dues coses infinites: l'Univers i l'estupidesa humana. I de l'Univers no n'estic segur”. La persona lectora en pot treure la segona part.

Fa pocs dies, (21.01.2013), sortia en un diccionari digital: “L'estupidesa ha avançat molt. Es un sol tan brillant que ja no podem mirar-lo directament, Gràcies als mitjans de comunicació, ja no era la que era. L'alimenten altre mites, es ven extraordinàriament bé. I està expandint el seu terrible poder”. Certament, dóna a pensar i moltíssim.

Una persona estúpida és la que creu que les altres persones no pensen, o no tenen criteri. Per tant, la persona estúpida creu que el que ella diu es la sola i única veritat per perquè no l'ha pogut confrontar ni ha volgut o no ha pogut escoltar inconscientment. Està portada pel seu “Ego”, ben inflat, narcisista a més no poder. Orgull sense mesura. Ple dels “omnis”: omnipotència, omnisciència, omnipresència i d'altres. Un EGÒLATRA.

Però, on rau el problema? De persones estúpides sempre n'hi ha hagut, ni hi ha i n'hi haurà. Aquest és el fet. Però el problema és quan l'estupidesa té afany de poder i aquest poder de forma absoluta. No per la qualitat de raons sinó per la quantitat manual. L'estupidesa està relacionada amb la quantitat, mai amb la qualitat. L'estupidesa és l'anul·lació del propi criteri o pensament. Les persones estúpides són altaveus, no micròfons. Repeteixen. No escolten. No dialoguen. I si tenen poder familiar, social, polític o religiós, Déu n'hi do!!! I si el poder a nivell fàctic és absolut, les conseqüències són molt greus.

Puc ser un estúpid escrivint això? Deixo la resposta a la persona lectora. I per això, em presto al diàleg per superar l'estupidesa.

Ah!! L'estupidesa no existeix en el món democràtic, però sí, en els dictatorials. El primer dialoga; el segon no argumenta. El primer és coratjós; el segon té molta por en no tenir raó. Per això amenaça.

Jaume Patuel

Abril 2013